

Csábi

A csábi plébániaközösség lapja

VIII. évf. 2. szám

2015. Templombúcsú

A MEGSZENTELT ÉLET ÉVE

„A megszentelt élet évének meghirdetésével a szerzetesi élet megújításáról szóló Perfectae caritatis kezdetű határozat kihirdetésének ötvenedik évfordulóján a Szentatya szándéka volt, hogy újra felmutassuk az egyszegyház előtt a Krisztus-követés sajátos formájának szépségét és értékességét, amelyet valamennyien képviselik, azok, akik úgy döntöttek, hogy mindent elhagynak, hogy közelebből követhessék Krisztust az evangéliumi tanácsok fogadalmával. Szent II. János Pál pápa Vita Consecrata kezdetű (1996. március 25.) apostoli buzdításában így ír az

Istennek szentelt életről és annak küldetéséről: „Közösen adjunk hálát Istennek a szemlélődő és apostolkodó szerzetesrendekért és szerzetesi intézményekért, az apostoli élet közösségeiért, a világi intézményekért és az Istennek szentelt személyek más csoportjaiért, valamint mindazokért, akik szívük mélyén különlegesen átadták magukat Istennek”.

Amikor hálát adunk a megszentelt életet élő személyekért, akkor magát a szeretet forrását, a Szentháromságos egy Istent ünnepeljük, aki nem szűnik meg gondoskodni egyházaról, és minden korban hív embereket, hogy

egészen neki szentelve éljenek.

A megszentelt életet (vita consecrata) élő emberek az egyházban, az egyház által elfogadott módon önként és szabadon vállalják életállapotképpen a három evangéliumi tanácsnak (szegénység, tisztaság, engedelmesség) a megtartását.

Ebből sok minden ránk is vonatkozik. Pár nappal a megszentelt élet évének megnyitása előtt egy konferencián Deák Hedvig, a magyarországi domonkos nővérek tartományfőnöke arról beszélt: az evangéliumi tanácsokat sokan extra feltétként képzelik el keresztény életükben, tejszínhabnak a tortán. Pedig a tanácsok minden keresztény ember életének részét kell, hogy képezzék, nem csak a szerzetesekét.

Mi is kivehetjük ebből a részünket. A megszentelt élet évében lesz alkalmunk rá, hogy ezt a máskor is érintett témát bővebben is kifejtjük: világiként, különféle életállapotokban hogyan valósíthatjuk meg életünkben mindannyian az evangéliumi tanácsokat: a szegénységet, a tisztaságot és az engedelmisséget. Természetesen nem úgy, mint a szerzetesek. De ha Jézus tanácsolta (márpedig ő tanácsolta), akkor megnyugodhatunk, hogy megvalósítható, és még örömeinkre is válik. A megszentelt életben ugyanis „a Szentlélek folytonos tevékenysége ismerhető fel, amely a századok

folyamán a karizmák sokasága által kibontakoztatta az evangéliumi tanácsok gazdag megvalósulását, s ily módon is megjelenítette az egyházban és a világban, a térben és az időben Krisztus misztériumát” (VC 5).

„A szeretettől vezérelve, melyet a Szentlélek kiárasztott szívünkbe” (Róm 5,5), a megszentelt férfiak és nők magukhoz ölelik az egész világot, a Szentháromságos Isten szeretetének emlékezetévé válnak, a közösséget és az egységet építik, őrszemekként imádkoznak a történelem hegygerincén, osztoznak az emberek bűjában-bajában, és velük együtt keresik csendesen Isten Lelkét.

Köszönet a szerzeteseknek mindazért, amit tesznek hitükért, szolgálatukkal, tanúságtételekkel és azokért a megaláztatásokért, amelyeket el kell viselniük.

A megszentelt élet évének meghirdetésével ne feledkezzünk meg arról, hogy a bűneinket nem bocsáthassa meg se Szent József, se a Szűzanya, se a szentek, csakis Krisztus Urunk és a lelkiatyáink és ugyanúgy a szentségeket is csak a lelkiatyáink, vagyis a papjaink szolgáltatathatják ki a részünkre. Ezért legalább néha gondoljunk rájuk is és imádkozzunk értük is az ő önfeláldozó munkájukért az Úr szőlőjében.

(p-p)

VELÜNK TÖRTÉNT...**Húsvéti ünnepek**

Az liturgikus év legnagyobb és legszebb ünnepkörét, a Húsvéti ünnepek a hagyományokhoz híven ültük meg. A nagybőjti előkészületekbe bekapcsoltuk a legkisebbeket is, akik jó cselekedetekkel próbálták Jézus keresztién könnyíteni. A lelkiatya a diákmisszeken buzdította őket a jó tettekre, amit lejegyezve a keresztre függesztve helyeztek el. A Nagyhét eseményei – a Nagycsütörtöki lábmosás, Utolsó vacsora emléke, a Nagypénteki kereszttút falunk utcáin, a Nagyszombati sírózás és a vigília, amely körmenettel zárult – mind – mind egyenként közelebb vitt bennünket az ünnep kicsúcsosodásához – a Húsvét vasárnaphoz, amikor megtapasztalhattuk és átélhettük Krisztus győzelmét a bűn felett. Lélekben megújulva kezdtük meg a húsvéti idő negyven napos ünnepét.

Feltámadási kereszt

2015. április 25. megérkezett egyházközségünkbe a Feltámadási kereszt,

amely végigjárva a magyarok területeket Csíksomlyóra zarándokol, így összeköti a szétszórt magyarságot. A keresztre a mi egyházközségünk szalagja is felkerült a következő felirattal – „Bizalmunkat beléd helyezük dicső Királynő – a csábi egyházközség híveitől”. A szentmise után lelkiatyánk feltűzte rá a szalagot és együtt imádkozott a hívekkel a vándor kereszt mellett.

Elsőáldozás egyházközségünkben

2015. május 10. a csábi plébánia templomban 15 gyermek járult elsőáldozáshoz. Az ünnepély két nyelven folyt és több egyházközségből járultak először az Úr asztalához a gyermekek, mivel az alapiskolában osztálytársak és így közösen szerették volna megülni ezt a nagy napot. A több hónapos előkészület után, megtisztult lélekkel, gyermeki őszinteséggel és örömmel fogadták az Úr Jézust a szívünkbe a gyermekek. A lelkiatya buzdító szavaira figyelve megfogadták, hogy híven követik az Urat és nem térnek a bűn útjára.

Munkálatok a templomon

Az őszi toronyfestést követte a templom tetőzetének befestése. Május havában, kivárva a kedvező időjárást, folytatódtak a munkálatok, amikor új köntöst kapott a tetőzet is. Ismételten **Galčík Zoltán**-nak, zsélyi hegymászónak köszönet a kiváló munkálatokért.

Úrnapi körmenet

Június 4. került sor az idei Úrnapi körmenetre. A kedvező időjárás besegített abban, hogy a napján üljük meg az ünnepet. Így a szorgos gulipka készítők már kora délutántól a templomkertben szorgoskodtak. A Balga és Czafík család, a helyi Mária Légió, a felvégi családok majd György Mária és csapata évről évre megkésztíti a méltó helyet az Oltáriszentség megünneplésének. Hála és köszönet mindenkinek, aki virágokkal, ügyes kezeivel és jó akaratával szebbé tette az ünnepet.

Tanévzáró ünnepély

Június utolsó szerdáján ünnepélyes keretek között zártuk le a 2014-2015 tanévet. A diákszentmisén megköszöntük az Úrnak a sok-sok kegyelmet, amelyekkel elhalmozott

a tanév folyamán. Minden szerdán a diákszentmisék alkalmával lelkiatyánk közelebb vitte a gyermekeket hitünk igazságaihoz. A tanévzáró szentmisét a plébánia udvarban agapé követte. Finom sütemény, dinnye, grillezett falatok várták a gyermekeket, akik játszottak, szórakoztak és örültek az együttlétnek hasonlóan mint a közelgő vakációnak. Köszönet lelkiatyánknak a vendéglátásért, a Mária Légió tagjainak a finom süteményekért és nem utolsósorban Simák Józsefnek a grillezésért.

Búcsú a Palócok vigyázó keresztjénél

2015. július 4. a magyarországi Herencsény testvérköztség meghívását elfogadva, polgármesterünkkel **Tóth Henrik**-kel az élen, eljutottunk a palócok vigyázó keresztjének búcsújába. Megérkezvén Herencsénybe nem csupán a helybeli szívélyes fogadtatásnak örvendtünk. Örömünk fokozódott, amikor megláttuk a lengyel testvérköztség Szafary vezetését, akiknél tavaly őszi két felejthetetlen napot töltöttünk. A falu közepén gyülekeztünk a Fonónál, majd az ünnepi megnyitó után gyalogosan vonultunk fel a kb. 3 km hosszú hegyre, ahol az ünnepi szentmise vette kezdetét. A szentmisét követve ünnepi ebéd és kultúrműsor zárta az ünnepet.

Ezüstmise

Július 11. ezüstmise keretében adott hálát az Úrnak ft. Miskei László csábi születésű, wellandi plébános az elmúlt 25 év kegyelmeiért. A szentmisén főbb egyházi méltóságok vettek részt Magyarországról, az Egyesült Államokból, hazánkból valamint a széles rokonság és barátok. A szentmise keretében több köszöntő is elhangzott, gyermekektől, az egyházközöségtől, a polgármestertől valamint falunk pap szülöttjétől.

A szentmisét követően Cserháti Ferenc püspök atya megáldotta a templom előtti felújított keresztet, amit ünnepi ebéd követett a helyi alapiskolában.

Táborozás

Július 12.-17. között 44 diák és 6 felnőtt üdült az egyházközöségünk által szervezett nyári táborban Rimakokaván. A napi elmélkedések és szentmiséken kívül sok-sok más pihentető, szórakoztató és egyben közösséget építő tevékenységben vettük ki a részünket. Kirándultunk Füleken, versenyeztünk, sportoltunk, kézművesedtünk, táncoltunk, volt tábortűz, disco, éjjeli játék és más-más szórakozás, amely alkalmat adott a gyermekek testi, lelki épülésére. Hála és nagy köszönet mindazoknak, akik bármily módon hozzájártak, hogy az idei tábor is létrejöjjön és ne veszítsen színvonalán.

Szentkúti zarándoklat

2015. augusztus 15. Nagybaldogasszony napján egyházközöségünk hívei a Mária Légió szervezésében zarándoklatra indultak Mátraverebély - Szentkútra. A zarándokhelyre mindössze 46 főből álló csoport indult zömében csábiakkal, dacsókesziakkal és batorfalusiakkal. A program a hagyományos volt – közös bevonulás a bazilikába, a Szűzanya köszöntése, szentgyónás, keresztút majd az ünnepei szentmise, melynek főcelebránsa és egyben ünnep is szónoka Korzenszky Richárd OSB, tihanyi perjel volt. A szentmise után szentségi körmenet majd litánia zárta híveink számára a lelki programot. Örömkre szolgál, hogy nem csak az

idősebb korosztály képviseltette magát a zarándokúton, több gyermek és fiatal is részt vett, vágyakozva a lelki élményekre és megújulásra.

Ünnepélyes tanévnyitó

Szeptember 2. megnyíltak az iskolák kapui. A helyi alapiskola ünnepélyes tanévnyitóval kezdte a 2015-2016 iskolaévet. Az idei tanévnyitó eltért a hagyományostól, mivel az első osztályfőnöki órák után a diákok együtt a tanárokkal és az őket kísérő szülőkkel levonultak a templomba, ahol a Szentlélek segítségét kérték az új tanévre. A lelkiatya – **Novák József** – szentbeszédében vázolta a ceruza tulajdonságait, amit a gyerekek nap mint nap a kezükbe vesznek majd és egyben hozzá hasonlította a mi életünkhöz. Az elemzés alapján megtaláltuk a közös tulajdonságokat köztünk és a ceruza között.

A szentmisén felhangzottak az ifjúsági énekek, melyek a táborból igen közismertek voltak és így mindenki bele tudott kapcsolódni az énekbe, imába. A szentmisét követően a lelkiatya kiosztott mindenkinek egy-egy ceruzát és azzal búcsúzott el tőlünk, hogy mikor majd a kezünkbe vesszük, emlékezzünk a ceruza tulajdonságaira és próbáljunk mi is mások szolgálatára lenni. Így lesz majd eredményes a tanév is.

A Mária Légió közösségi ünnepe

Augusztus utolsó vasárnapján a Mária Légió helyi praesidiuma közösségi ünnepet rendezett az aktív és segédimádkozóknak. A mindegy 77 főből álló közösség naponta imádkozik és a szent Szűz oltalmába helyezi kéréseit és apostolkodik. Az ünnepélyt a helybéli lelkiatya **Novák József** nyitotta meg. Megköszönte a hét éven keresztül működő közösség munkáját, imáit és tevékenységét. **Csécs Frederika** elnöknő üdvözölte a tagokat és a vendégeket majd ezt követően dokumentum filmet vetített le Teréz anya életéről és munkásságáról. Az ünnepély agapéval zárult a templomkertben. A szép számban megjelent tagok kötetlen beszélgetéssel zárták az ünnepet.

Első tábori élményeim

Nagy örömmel töltött el, mikor idén nyáron meghívást kaptam egy számomra új feladatra. Jáci felhívott és megkért, hogy menjek vezetőnek a táborba. Nagyon megörültem neki, hiszen ez számomra egy új kihívást is jelentett. A fiamtól, Mikitől, aki többször is részt vett a tábori életben, már előre tudtam, hogy nagyon szervezett és élményekkel teli hetünk lesz. Egy nappal az indulás előtt a lelkiatya és Jácinta meghívtak a parókiára, hogy elmondják, milyen lesz a program és hogy kik azok a gyerkőcök, akik a csoportunkban lesznek. Megörültem a vezető társaimnak Szilvinek, Évinek és Timinek és már előre jó nagyokat neveltünk.

Elérkezett a várva-várt nap, az indulás ideje. A rengeteg poggyásztól, kísérő szülőktől, nagymamától és testvértől szinte alig lehetett észre venni a 44 táborlakót az alsó és felső autóbuszmegállókon. Indulás előtt az autóbuszban még buzdítást és áldást kaptunk Miskei Lacika atyától.

Mikor odaértünk, mindenki elfoglalta a szobákat és bele is kezdtünk a tábori életbe. A közösségi teremben a lelkiatya mindenkit üdvözölt és buzdította a

táborozókat, hogy jók legyenek. Ez így is történt, már első este olyan jók voltak, hogy egész éjjel nem aludtak és a vezetők sem. Szét lettek osztva a csoportok, és mindenki kapott egy nagy plakátot, amire a mindennapi elmélkedésen rajzoltunk és írtunk, de először a nevünket kellett kitalálni. Közös vetítés is volt, ahol a kilencedikes táborozók voltak főszerepben, és őket láthattuk előző tábori képeken és videókn. Nem maradhatott ki persze a király tánc sem, amit bizony először táncoltam, de belejöttem.

Első nap szétosztódtak a csapatok négyfelé, mégpedig a pirosakra, kékerekre, zöldekre és sárgákra. Két szlovák és két magyar csapatra, minden csoportban volt 11 gyerkőc. Én voltam a piros csapat vezetője. Zatyko Szilvia a zöld csapaté, Huszár Timi a sárga csapaté és Horváth Éva a kék csapaté, aki egyben a mi nővérkénk is volt, gondoskodott mindenkiről, akinek fájat valamije vagy egy kis sérülést szenvedett. Minden reggelt lelki felkészüléssel kezdtünk. Először a lelkiatya tartotta a vezetőknek, aminek a végén már hallottuk, hogy a gyerkőcök az

udvaron mozgolódnak, várnak a reggeli tornára. A reggeli torna után mindenki megreggelizett és várakozott az előre megegyezett helyen, ahol találkoztak a vezetők a csoportjaikkal, megtartva a napi elmélkedést. Minden nap más szentről elmélkedtünk. Mégpedig első nap Kalkuttai Boldog Terézről, a segítségről és a jószívűségről. Második nap Szent II. János Pálról és az egységről, közösségről. Harmadik nap Savio Szent Domonkosról és a kitartásról. Negyedik nap sz. Don Boscoról és az áldozatról. Olvastuk életrajzukat, evangéliumi idézeteket, történeteket és beszélgettünk, rajzoltunk a nagy plakátunkra. Fáradt szemekkel figyeltek és igyekeztek közösen kitalálni, hogy rajzoljuk le a reggeli elmélkedésünk lényegét. Ezután találkoztunk a udvaron, ahol kincskeresés, versenyek voltak megállás nélkül. Első nap a táborozók elkerülhettek a versenyek által a világ több földrészére ahol aláírást kaptak minden vezetőtől. Ezalatt folyt a kincskeresés, ahol a zöld csapat volt a győztes. Ebed után mindenki kapott egy tábori logóval

jelzett fehér pólót, amit batikoltunk, azaz befestettünk az udvaron, mindenki a saját csapata színére. Igen szép színes látvány volt, ahogy száradtak és még milyen szép, mikor viselték őket.

Kedden kézműves tevékenységek voltak, ahol szappant készítettünk, indián dob, virágot, táskát és karkötőt, amelyeket hazavihettek ajándéknak. Kidobós játék is volt, társasjáték élő játékosokkal, asztalitenisz verseny és foci.

Szerdán kirándultunk egy jót, a Füleki várba mentünk, ahol lehetőségünk volt megtekinteni, vezetéssel együtt, a vár szépségeit. Ezt követte a várba várt Tescó, ahol a zsebpénzükből a táborozók szabadon vásároltak, teszem hozzá nagy örömmel mutatták egymásnak a buszban. Visszatértünk táborhelyünkre és várt minket a fürdés, íjászat, célba lövés, persze felügyelet mellett. Vacsora után mindenki lázasan várta az éjjeli játékot, még én is. Számomra is nagyon érdekes volt fehér lepedőben, világító glóriával a fejemen várni üldögélve a bokorban a megfektéseket a csapatoktól. Izgatottan várni, hogy melyik csapat talál rám és a többiekre. Ebbe a feladatban a lelkiatya is és Timi is találtak egy-egy bűvő helyet ami különlegesség volt, hogy a kilencedikes fiúk, Nicolas, Tomi és Adrián is bekapcsolódtak. Ők is csatlakoztak az elbújt szentek közé. A sötétben kereső egy villanylámpával rendelkező csapatoknak különböző feladatokat kellett megfejteni. Ki kellett találni az elrejtőzött szent nevét, ezért cserébe aláírást is kaptak. Ahogy figyeltem a villogó fényeket el is szundítottam erre csak hallom „gyertek itt is van valaki”. Ebben a nagyon izgalmas játékban a győztes a piros csapat lett. Ezen az estén mindenki kidőlt.

Csütörtökön a torna és az elmélkedés után várt minket a bolhapiac. Táborozóink fáradtságot nem ismerve nagy erőbedobással gyűjtötték a tábori pénzt,

amiből ajándékokat vettek. Nagyon bő volt a választék, tablet géptől órán keresztül a karkötőig rengeteg vásárolnivaló várta a gyerekeket. Ebéd után fürdőzésre és lovaglásra is lehetőségünk volt. Az estét kint töltöttük a szabadban a tábortűz mellett, ahol kenyeret sütöttünk amit Évike vezetőnk dagasztott és szafaladét is. Ami az est meglepetése volt, hogy eljött közénk Oláh Róbert Dj, aki olyan diszkót csinált, hogy mindenki kitáncolta magát az utolsó estén és persze jól is lakott.

Minden este más csapat fellépést tartott a közösségi terebben, ahol bemutathatták a színészi tehetségüket és humoros előadásokat láthattunk, amiken jót szórakoztunk. Nem utolsó sorban említeném a mindennapi délutáni szentmiséket, amelyekre mindig más csapat készült rá, mint ministrálásban, felolvasásban, adományvívésben. Ez volt számunkra a mindennapi lelki felüdülés, a nap fénypontja. Köszönjük a lelkiatyá megható és buzdító szavait, az énekkarnak, hogy színesebbé tették és meghittebbé szentmiséinket olyannyira, hogy a szobákba menet is azokat énekeltük.

Mit hagytam ki? Nehéz leírni minden

élményt, annyi volt ebben a pár napban. Nagyon hálás vagyok, hogy lehetőséget kaptam és tagja lehettem ennek a kítűnő közösségnek. Táborozóink nagyon ügyesek és jók is voltak. Hálás vagyok, hogy befogadtak. Fizikailag fáradtan, de lelkiileg felüdülve és persze épségben érkezünk haza.

Szeretném megköszönni a kilencedikesek segítségét, Mónikának, Veronikának a szappankészítésben, Nicolásnak az éjjeli játékokban, hogy megépítette a búvóhelyem, sőt még kaput is csinált. Adriánnak a tizenegyes rúgásokban a felváltó csapatunkát. Tominak a reggeli tornában a segítséget. Nem utolsó sorban a szervezőknek, a lelkiatyának és Jácinnak pedig ezer hála és köszönet. Köszönet vezető társaimnak a kítűnő csapatunkáért, a hosszú esteli készülődésekért, beszélgetésekért és mindenkinek, aki hozzájárult és támogatta az ideitábort.

U.i : Remélem jövőre is mehetek.

Cséc Csécs Frederika

TÁBOR - HÁMOR

Negyedévszázada az Úr szolgálatában

„Ezüstmise, férfiak ünnepe!
Eljárt az élet forró közepe,
Sürög az ember, korhamvazta fővel,
A munkából is ima lesz idővel.
Haszontalan szolgák vagyunk:
A szerelemből megmaradt a hűség;
Ezüst hajakkal Téged szomjazunk,
Ezüst igazság, ezüst egyszerűség”.

Ilyen gondolatokkal ünnepli Sík Sándor az ezüstmisést és egyben ezekkel a szavakkal köszöntöttük egyházközségünk nevében az ezüstmisést falunk szülöttjét – **ft. Miskei László** wellandi (kanadai) plébánost. Az ünnepélyre 2015. július 11.-én került sor a csábi plébánia templomban, ahol huszonöt éve ünnepelte Laci atya első szentmiséjét.

Ezen ünnepélyt komoly előkészület előzte meg. Laci atya már előre részletesen mindent átfontoltan megkészített. A messzi Kanadából intézte, ki nyújtson néki segítséget, hogy a hálaadó ezüstmise valóban hálaadó legyen. Mivel az atya egy misszióban él a külhoni magyarságot szolgálva, ezért nagy szeretettel tett eleget az ő meghívásának **Cserhádi Ferenc**, a

külföldi magyarok püspöke, esztergom-budapesti segédpüspök, aki minden évben ellátogat Kanadába és több napon át időzik Laci atyánál. Vendégként érkezett a jubiláló atyához **ft. Kiss Barnabás** ferences atya, a detroiti (USA) kanadai magyar egység elnöke, **ft. Mics Imre** hárskúti esperes, aki az ünnepi szentmise szónoka volt, valamint **ft. Koltai Artúr** és **ft. Mosolygó Tamás** magyarországról, és a környékbeli lelkiatyák. A házigazda **ft. Novák József** lelkiatya, aki a szentmise szlovák nyelvű ünnepi szónoka volt, örömmel köszöntötte a jubiláló lelkiatyát, a vendég egyházi méltóságokat és egyben a nagy családot, amely megtöltötte a templomi padokat együtt a barátokkal és volt osztálytársakkal.

A szentmise olvasmányából, zsoltáiraiból és a szentbeszédekből kirajzolódott a papi hivatás fenséges magasztossága, amelyre az Úr kiválaszt, meghív és egyben erőt is ad a mindennapi kereszt viseléshez. Laci atya papságának 25 évében is volt öröm, amely közé ürmös is vegyült. De akit az Úr szeret, próbára is tesz. A kitarás és a hűség mindvégig velejárója volt ezeknek az esztendőeknek és ez mind meghozta gyümölcsét.

A szentmise záró részében a köszöntők erősítették a jubiláló atyában a hálát és az örömet – a fiatalok és rokonok nevében **Miskei Mónika** köszöntötte **Pintér Zoltán** atya versével, az egyházközség nevében **György Tamás**, a falu nevében **Tóth Henrik** polgármester úr valamint a papság nevében falunk szülötte **ft. Balga Zoltán**, ipolyviski lelkiatya, aki mindössze öt éves volt, amikor Laci atya primíciája volt és most húsz év elmúltával már papként köszöntötte őt, átvéve utána a papi staféta botot. Az ezüstmisés áldásban először az édesanya részesült, majd Ferko testvére családjával, a papság és ezt követve a nagy ünneplő közösség.

A szentmise után a templom előtt gyülekezett az ünneplő sokaság, ahol Cserhádi püspök úr megáldotta a megújított keresztet. A verőfényes nyári napon a meghívott vendégek a helyi alapiskola éttermében ünnepi ebéden

vettek részt, ahol külön köszöntötték a jubiláló atyát.

Laci atyá mindössze egy hónapot tartózkodott itthon. Ez alatt az idő alatt pihent, de egyben bőven kivette részét az egyházközség szolgálatában is. Külön örömmel fogadtuk őt a Mária Légió heti ülésén is, ahol hosszantartó élménybeszámolót tartott a kanadai működéséről, az ottani életről, a magyarok sorsáról és személyes tapasztalatairól. Elmesélte repülőúti élményeit – immár a 82. út előtt állt, a zord kanadai időjárás viszontagságait, de nem utolsó sorban visszaemlékezett az itteni plébánosi éveire a rozsnyói egyházmegyében.

Köszönet és hála az Úrnak, hogy ilyen szép lelki élményeknek lehettünk részesei és egyben Laci atyának is, aki közvetítő volt ezeknek a kegyelmeknek. Megigértük neki, hogy imáinkkal egész Kanadáig kísérjük őt. Isten áldását és segítségét kérjük további terveire. Erőt, egészséget, sok sikert, hosszú, boldog életet kívánunk neki szívből és sok szeretettel egyházközségünk nevében, egy régi magyar áldásból idézve:

“Áldott legyen a szív, mely hordozott,
És áldott legyen a kéz, mely felnevelt
Legyen áldott eddigi utad,
És áldott legyen egész életed...”

Balga Jácinta

Szentkút varázsa

2015. augusztus 15.-én Nagybaldogasszony napján, verőfényes napsütésben érkezünk búcsújáró zarándokhelyünkre - Szentkútra.

Minden évben nagy örömmel és várakozással igyekszem a Szentkúti Szűzanyához, de idén még különösebben, mivel először vittem magammal a lányomat. Én egész kicsi koromtól jártam ide a szüleimmel, és most én hozhattam magammal a gyerekeket. A gyerekeknek nagyon fontosak az ilyen élmények amikor látják szüleiket fohászolni és közösen imádkozhatnak. Amikor gyermek voltam, mindig nagy lelkesedéssel zarándokoltam szüleimmel Szentkútra. Szüleim sokat meséltek történetéről és a Szent kútról, én meg örvendő lélekkel hallgattam a gyönyörű Szentkúti énekeket és a csodaszép orgonaszót.

A mi kis zarándokcsoportunk is ilyen nagy lelkesedéssel érkezett meg erre a békét és lelki nyugalmat nyújtó helyre. Érkezésünk után énekekkel köszöntöttük a Szűzanyát a bazilikában és a szentgyónásban

megbékélve a Jó Istennel fojtattuk utunkat a keresztyúton. A fák lombjai alatt énekekkel - imákkal és ki - ki saját terhével vonult végig az egyes állomások előtt. Azután a szentmisére várva felfrissülhettünk a szent kútnál, amelynek hűsítő forrása felüdülést nyújtott ezen a forró nyári napon. A szentmise végeztével saját programmal fojtatta mindenki a napot. Kegytárgyakat vásároltunk az otthon maradt szeretteinknek. A litánia után autóbuszunkhoz érve, sok lelki élménybe részesülve, elindultunk hazafelé.

Nagy köszönet érte a szervezőknek és reméljük még sokszor megadatik zarándokolnunk mert a Szűzanya mindig vár mindenkit.

Peterec Mária

Az almafa története

Réges-régen állt egy hatalmas almafa egy házikó kertjében. A kisfiú, aki itt élt a szüleivel, minden nap kijött, hogy játszhasson alatta, körbe-körbe szaladgált, felmászott rá, letépett egy almát róla, megette és lefeküdt a fa árnyékában pihenni. Nagyon szerette ezt a fát, szeretett vele játszani. Telt-múlt az idő, a kisfiú felcseperedett. Többé már nem rohagált, nem játszott a fa körül, nem mászott fel rá. Egy napon a fiú visszatért a fához és látta, hogy az szomorú.

- Gyere és játssz velem! – kérte őt a fa.
- Nem vagyok én már gyerek, nem játszok már a fák alatt.

- válaszolta. Szükségem van játékokra, hogy a gyerekeim tudjanak mivel játszani. Ehhez pénzre van szükségem, hogy megvehessem őket.

- Sajnálom, de pénzem az nincs. Viszont leszedheted az almáimat és eladhatod őket a piacon. Így szerezhetsz pénzt a játékokra. A fiú nagyon izgatott lett. Felkapkodta a földről a gyümölcsöket, leszedte az ágakról is mind. A fa boldog volt, hogy segíthetett neki, viszont a fiút nagyon sokáig nem látta ezután. Elszomorodott. Egy kis idő elteltével a fiú visszatért hozzá.

- Gyere, játssz velem! – kérlelte a fa.
- Nincs időm rá. Mennem kell dolgozni, hogy eltartsam a családom. Szükségünk van egy házra. Tudsz nekem segíteni?

- Sajnálom, de nekem nincs házam. De, ha úgy gondolod, vágd le az ágaimat és építsd fel a házad belőle. – próbált segíteni neki.

A fiú így is tett. Levágta a fa összes ágát, hazavitte és felépítette a saját házikóját. Az almafa nagyon boldog volt, hogy segíthetett a fiúnak, és, hogy boldognak látta őt. Telt múlt az idő és megint csak magányos maradt. A fiú nem látogatta őt.

Egy meleg nyári napon aztán, a férfi visszatért. A fa borzasztóan el volt ragadtatva, és örült neki, hogy újra láthatja őt.

- Gyere és játssz velem! – kérlelte.
- Őreg vagyok már én a játékhöz. Hajókézni szeretnék már a családommal, nyugodtan

pihenni velük és kikapcsolódni. Tudsz nekem adni hajót? – kérdezte.

- Használj a vastagabb ágaimat, készíts belőle hajót magadnak. El tudsz hajózni bárhová majd, boldog lehetsz.

Így is tett a férfi. Levágta a fa vastagabb ágait is és elkészítette a saját hajóját. Nagyon hosszú útra indult, kikapcsolódni a családjával.

Végül, amikor a fához visszatért a férfi, több év elteltével:

- Sajnálom fiam. Nincs már semmim a számodra. Nincsenek almáim. – mondta.

- Semmi baj. Nincsenek már fogaim, amivel meg tudnám őket rágni. – reagált a férfi.

- Nincsenek már ágaim, hogy fel tudj rám mászni.

- Túl öreg lennék én már ahhoz!

- Tényleg nem tudok semmit adni neked fiú, csak a törzsem maradt meg. – mondta könnyezve a fa.

- Nincs is többre most szükségem, csak egy helyre, ahol lepihenhetek. Elfáradtam a hosszú évek során. – mondta a férfi.

- Tökéletes! Az öreg törzsem a legjobb hely, ahhoz, hogy lepihenj az árnyékában. Gyere és ülj ide mellém. – ezzel a férfi leült. A fa boldog volt, és immáron örömeiben könnyezett.

Ez a történet mindenkinek szól. A fa jelképezi a szüleinket. Amikor fiatalok vagyunk, szeretünk velük játszani. Amikor felnövünk, elhagyjuk őket, csak akkor látogatjuk meg, megyünk „haza” hozzájuk, amikor szükségünk van rájuk, vagy amikor bajban vagyunk. Nem számít, mi történik, a szüleink örökké velünk lesznek, mindent megadnak nekünk, amit tudnak, hogy boldogok lehessünk!

Lehet, úgy gondolod, hogy a fiú kegyetlen a fával, de így viselkedünk mi a szüleinkkel. Nem értékeljük azokat a dolgokat, amiket tesznek értünk, csak akkor, amikor már túl késő!

Tanulság: Kezeljük a szüleinket szerető gondoskodással! Mert csak akkor fogod megérteni az értékét annak az üres széknek, ami ott áll a nappaliban, ha már nem lesznek. Nem tudhatjuk, hogy mekkora szeretetet adnak nekünk ők, addig, amíg nem leszünk mi magunk is szülők!

(világháló)

Eredeti Non plus ultra

Hozzávalók :

Tészta

- 20 dkg rétesliszt
- 12 dkg vaj
- 3 dkg porcukor
- 1 kávéskanál só
- 1 teáskanál vanília kivonat
- 2 db tojássárgája
- 1 ek tej

Hab

- 2 db tojásfehérje
- 15 dkg cukor
- 1 késhegynyi vaníliás cukor
- 1 ek porcukor

Töltelék

- 5 ek sárgabaracklekvár

Elkészítés

Tészta

1. A tészta hozzávalóit összegyűrjük (persze a vaj szobahőmérsékletű), ezután kb 20 percre hűtőbe tesszük.

2. Kisodorjuk kb. 2 mm vastagra, és kiszúrjuk őket kb. 2 cm-es szaggatóval. Majd ráteszünk kb. 1 mokkáskanálnyi habot a tészta tetejére.

3. Eközben a sütőt 170 fokra (alsó felső sütés) előmelegítjük. 4. Kb. 10-15 perc alatt aranybarnára sütjük.

Hab

1. Felverjük a tojásfehérjét meg a cukrot. Az 1 ek porcukrot és a késhegynyi vaníliás cukrot összekeverjük, és ezt is beletesszük a tojásfehérjébe. Nem túl keményre, de azért nyúlósra felverjük.

Töltelék

1. Ha kihűlt, akkor baracklekvárral óvatosan összeragasztjuk!

Almatorta

Hozzávalók :

- 1,5 kg alma de lehet több is
- 2 csomag zlatý klas
- 1 csomag baba piskóta
- Cukor és fahéj ízlés szerint

Az almát lereszeljük és két dcl. vízben megforraljuk a cukrot és a fahéjat és belekeverjük, majd a két csomag zlatý klas elkeverjük egy kis vízben és az almába öntjük. Folyamatos keveréssel sűrűre főzzük. A torta formába piskótát teszünk, rá öntjük a almamasszánk felét és megint piskótákat rakunk. A maradék masszát ráöntjük a tetejét piskótával díszítjük vagy almaszeletekkel (fantázia szerint). Kihűlés után a hűtőbe tesszük. Egyszerű és nagyszerű finomság.

Csécs Frederika

A csábi plébániaközösség lapja,
VIII. évfolyam 2. szám, 2015. Templombúcsú
Felelős szerkesztő: ThLic. Balga Jácinta.
Római Katolikus Egyház – Csáb, Petőfi utca 31, 991 25 Csáb.
Tel.: +421 4882 148, +421 903 174 933.
E-mail: fara.cebovce@gmail.com
Web: www.fara.cebovce.sk

A csábi ovisok humoros beszólásai

Vallásos nagymamák

Margit néni ellátogatott Kató nénihez. Amikor a szobában beszélgetnek egyszer csak berohan az öt éves Martinko és meglepődve üdvözlí őket:

- No mi van két Isten Báránya?

Hozsanna a magasságban gyerekszemmel

A kis Terézke nagyon szeret énekelni. Otthon is a templomi énekeket dúdolgatja. Apukája hallgatja őt és nagyon meglepődik amikor Terézke így énekel:

- Uzsonna a magasságban.

Egy kis humor

Minek a gomb

Missziós vasárnapi diákmise után Laci megkérdezi az édesanyjától:

-Anyu, igaz, hogy a néger gyerekek ruha nélkül járnak?

-Igaz, kicsim.

-Akkor apu miért dobott gombot a perselybe?

Zarándokút

Pista bácsi zarándokútra ment Lourdesba. Visszajövet a vámos alaposan átvizsgálta csomagjait.

-Mit hoz ebben az üvegben? – kérdezte.

-Mit hoznék? Lourdesi víz van benne.

-A vámos nem hitt a látszólagos nyugalomnak és kinyitatta az üveget. Amikor beleszagolt, csodálkozva állapította meg:

-Hiszen ez valódi francia konyak?

-Jóságos Isten! – kiáltott fel Pista bácsi. – Már megint csoda történt!

Sem-mise

A jókedvű káplántól a másnapi szentmisék rendjét tudakolja a kántor.

Reggel hétkor csendes mise, nyolckor orgonás mise, kilenckor halotti mise. Este hatkor gregorián mise lesz, és utána: sem-mise!

Fő a sebesség

Hallom, fiam, hogy két szomszéd faluban is van mennyasszonyod.

Nem gondolod, hogy ez abszurdum?

-Miért volna abszurdum, tisztelendő úr? –Hiszen van motorom.

Bátorság

Egy fiatal leány mondja az anyjának:

-Én csak bátor legényhez megyek férjhez!

-Elég nagy bátorság kell ahhoz, hogy valaki téged elvegyen – nyugtatja meg az anyja.

Szűz Mária égi anyám...

Szűz Mária égi anyám, ó hallgasd meg az én imám,
hozzád szólok benned bízva, szomorúak nagy vigasza.

Sok bánat a földi életem, segíts nekem elviselnem.

Nyújtsd ki mennyből szent kezedet, segíts vinni keresztemet.

Kérjed értem szent Fiadat, tudom jól, hogy terád hallgat.

Hogy majd az ő szent nevében köszönhetlek fönt az égben.

Óh hallgasd meg kérésemet, hogy dicsérjem szent nevedet.

És fogadd el az én imám Szűz Mária édes anyám.